

Hir: "Demokráciaellenesnek gondoljuk, mert a hatalmat nem a magyar állampolgároktól, hanem egy t á r g y tól, ..

Hir: "Demokráciaellenesnek gondoljuk, mert a hatalmat nem a magyar állampolgároktól, hanem egy t á r g y tól,eredeztetni. Köztársaság ellenesnek pedig azért tartjuk, mert az esküt egy királyság szimbóluma előtt tette le." - mondta Burány Sándor (MSZP).

Nem tudni, hogy tudatlanság vagy politikai megfontolás miatt mond butaságot Burány Sándor országgyűlési képviselő. Az igaz, hogy az elmúlt hatvan évben tudatosan hallgatta el a magyar oktatáspolitikai a Szent Korona tant, eszmét, és az abból fakadó magyar alkotmányos rendet, amely ezer éven át fundamentuma volt Magyarországnak és a Szent Korona országainak. De az azért elvárható volna egy országgyűlési képviselőtől, hogy tisztában legyen országunk alkotmányos hagyományaival. A magam részéről kötelezővé tenném minden országgyűlési képviselőjelöltnek, hogy állampolgári ismeretekből, jogtörténetből, a magyar történelemből nagy nyilvánosság előtt levizsgázzon. Mégiscsak borzasztó, hogy olyan emberek hoznak törvényt, akiknek fogalmunk sincs országuk jogfejlődéséről, egy ezeréves állam alkotmányos rendjének kialakulásáról és változásairól.

Teljesen mindegy, hogy ismerethiány vagy politikai sandaság szülte Burány Sándor megnyilatkozását, egy mindenféleképpen tetten érhető nála a politikai kettős mérce. Hisz a vörös csillag vagy a horogkereszt, de még a nemzeti zászlók sem tárgyak csupán, hanem egy ország, egy eszme kifejezői. De ha csak ennyi tartalommal bírna a Szentkorona (különböző korban különbezőképpen írták a le a "Szent Korona" szót), akkor sem illik simán mint múzeumi tárgyról beszélni arról, ami a magyar államiság egyetlen és hiteles kifejezője. A Szentkorona ennél sokkal többet jelent.

Nem kívánok a Szent Korona szerkezetében rejlő jelképrendszerrel, szakrális vonatkozásaival foglalkozni, hisz Molnár Tibor és mások sokkal avatottabbak e témában. Kizárólag politikai, társadalomformáló erejéről osztanám meg gondolataimat.

A Szentkorona a világon egyedülállóan jelöli ki a hatalom és a nép, más szóval a vezetők (döntéshozók) és az alárendeltek társadalmi kapcsolatrendszerét, alkotmányos,

törvényes viszonyát.

A Szentkorona, mint erkölcsi, jogi személy, és mint a hatalom forrása a legfőbb hatalmat, az egyeduralkodói hatalmat kivette az egyes ember, az uralkodó kezéből, és olyan fennkölt, természeti törvényeken, de mondhatjuk isteni törvényeken nyugvó állam megszületését tette lehetővé, amely kizárta közjogilag az alkotmányos zsarnokságot, és egy harmonikus társadalmi együttélést tett lehetővé azt adott kornak megfelelően. Ha a "sötét középkort" vesszük figyelembe, akkor nyugodt szívvel állíthatjuk, hogy ezért nem volt nálunk rabszolgaság, vagy vallásüldözés és etnikai háborúskodás, mert a Szentkorona őrködött a népe felett.

Mivel a Szentkorona mentes az emberi gyarlóságtól, ezért volt fontos és lenne ma is, hogy annak szellemében kormányoztassék Magyarország. Ez maga az az eszmei alap, amely Magyarország társadalmi, politikai berendezkedését meghatározta az elmúlt évezredben.

Ezzel nincs tisztában Burány Sándor.

A Magyar Alkotmányossági Jószolgálati Testület az alábbiak szerint fogalmazta meg a Szentkorona-eszme szerinti alkotmány lényegét:

Alkotmányos evidenciák

- A Szent Korona erkölcsi, jogi személy, melynek minden tagját egy és ugyanazon szabadság illeti meg.**
- A Szent Korona a magyarság és a vele együtt élni kívánó népek, közösségek több mint ezeréves államalkotó akaratát, a közös múlton alapuló, jelen és eljövendő nemzedékek érdekeit foglalja magában, és a tagjain keresztül érvényesíti azt.**
- A Szent Korona és az abból fakadó alkotmányunk biztosítja a magyarság és a vele együtt élni kívánó népek örök szabadságát, önrendelkezési jogát, amit senkinek nincs joga feladni, sem csorbítani.**
- Minden birtok forrása a Szent Korona. A nép életének természet adta létfeltételei: a föld, a víz, a levegő, az energiaforrások nem privatizálhatók, nem vonhatók magántulajdonba. Hasonló a helyzet az emberi szellem alkotásaival, amelyek lényegében több ezeréves közös szellemi fejlődés gyümölcsei.**
- A Történelmi Alkotmány nem szüntethető meg, nem függeszthető fel. A Szent Korona tagjainak joga és kötelessége élni az ellentmondás és ellenállás jogával, ha megsérül a Szent Korona eszme.**
- Hatalmi erő alkotmányt nem írhat, nem módosíthat! Az alaptörvény, a sarkalatos törvények, minden jogszabály, a törvényhozó, végrehajtó és bírói hatalom minden intézkedéseinek meg kell felelnie a Szent Korona eszmének.**

- Törvénytérítéssel jog nem létesíthető.

- Az alaptörvény és az Alkotmány nem egy, és nem azonos! Alaptörvény tekintetében a jóváhagyás és módosítás joga a magyar népet és a vele együtt élni kívánó népeket, polgárokat illeti meg.

Nem nagyotmondásból állítom, de a Szent Korona - Szentkorona-eszme - és abból fakadó alkotmányos állam az isteni bölcsességet foglalja magában. A legfőbb hatalmat nem csak elviekben, hanem a mindennapok szintjén is kifejezte. A "fő" (a mindenkori hatalom) és a "test" (nép) együttesen testesítették meg a Szentkoronát, tették e nép legfőbb hatalmasságává. Ezt az összetartozást tudta és értette a nemesség és az egyszerű pórnép is, nem úgy, mint a jelenlegi politikusaink. A Szentkorona adott hatalmat és felelősséget a nemességnek, és a Szentkorona adott jogot és önértéket a népnek. Bakos Batu fogalmazta meg találóan: "Az igaz, hogy minden szabadságharcunkat katonailag elvesztettük, de közjogilag mindig megnyertük, mert mindig volt egy felettes rend a Szentkorona, amit minden uralkodó kénytelen volt igazodási pontként elfogadni. Az a király, aki nem volt a Szent Koronával megkoronázva azt a nép nem is fogadta el uralkodójának.

Nem csak tévedés, de nem is csak csúsztatás, hanem tudatos hamisítás, amikor úgy beszélnek a Szentkoronáról, mintha csak a királyságban érvényesülhetnének azok az evidenciák, amik meghatározták a történelmi alkotmányunkat. A Szentkorona eszme, de a történelmi Alkotmányunk sem beszél kizárólagosan királyságról. Véleményem szerint az államforma lényegtelen abból a szempontból, hogy milyen értékek és törvények szabályozzák az államrendet. Ezért lehetett a Szentkorona intézményesülése idején királyság, fejedelemség, kormányzóság vagy köztársaság.

Csak megjegyzem, hogy a '19-es köztársaságot nem tekinthetjük a Szentkorona szellemében született valaminek, hanem inkább a bolsevizmus magyarországi első és legtragikusabb megnyilvánulásának. Ennek a 133 napos közjogi terrornak a rendbe hozása majd hat évig tartott, és következményei ma is hatnak Trianon okán.

Én külön választanám a kommunizmust a bolsevizmustól, mert a valódi kommunista az elveihez ragaszkodik foggal körömmel, míg a bolsevik a hatalomhoz. És ha ez így van, márpedig így, akkor vaknak kell lennünk, hogy ne lássuk, hogy a közéletünkben megjelenő és elhallgatott bolsevik szellem akadályozza történelmi Alkotmányunk jogfolytonosságának a helyreállítását, a Szentkorona intézményesülését.

A Szentkorona-eszme alapvetően értékeket, társadalmi, politikai elvárásokat jelent, annak jogi, és eljárásjogi megoldásait rögzítette az adott kornak alaptörvénye, amely különböző írott megállapodásokban (Aranybulla), vagy királyi rendeletekben, illetve szokásjogon alapuló törvényekben jelent meg. Egységes szerkezetben megjelenő alkotmányról nem beszélhetünk, még a Werbőczy hármaskönyve esetében sem, mivel eljárásjogilag nem lett alkotmányos szintre emelve annak ellenére, hogy úgy tekintettek rá, mintha az lenne.

Nem csak elvi kérdés, hogy mi tekinthető törvénynek! Csak az, amely le van írva, vagy az is ami a nép lelkében, tudatában él és működik, amely meghatározza egy társadalom rendjét?

Mindennapjaink tapasztalata, hogy a törvény önmagában semmit sem ér, ha nem értékek mentén születnek, ha nem egyenlő mércével mér. Ma már közhelynek számít, hogy ma Magyarországon jogszolgáltatás van, és nem igazságszolgáltatás, mert ugyanaz a törvény azt és annak ellenkezőjét is képes legitimálni.

Ez azért lehetséges, mert leléptünk arról az útról, amit elődeink a Szentkorona nevében közjogilag kiköveztek számunkra.

Mint ahogy a múltunk, úgy a jövőnk is a Szent Koronához kapcsolódik.

Beszélhetnek bármit az emeszpések, lesvájcisapkázhatják a Szent Koronát a liberálisok, de egy biztos, hogy nem ettől lesznek magyarok. Még csak attól sem, hogy magyarul is beszélnek, mert nem csak nyelvében él a nemzet, hanem szívében, elődei tiszteletében és legfőképpen az értékeit megőrző nemzeti jövő építésében elfoglalt helyük és cselekedetük tesz jó és hasznos magyarrá, vagy "sehonnai bitanggá", aki hazáját árulja.

Magyarnak lenni nem jobboldaliság és nem baloldaliság kérdése, és nem ez határozza meg a magyart, hanem a haza iránti szolgálata, amit a történelem ítél meg.

Ezért lehetünk "jó magyarok", lehetünk "rossz magyarok", lehetünk "semmi magyarok", akinek teljesen mindegy, hogy mi történik az országgal, és lehetünk "naiv magyarok", akit a hatalom mindenkor képes becsapni.

Ne higgyünk a burányféléknek!

**Takács András
a Szentkorona követe**